

Očkování je jeden z možných prostředků k zabránění vzniku a šíření mnoha infekčních onemocnění, a přestože nám to dnes připadá samozřejmé, patří k nejvýznamnějším objevům v historii medicíny. Díky očkování byly celosvětově vymýceny pravé neštovice, v řadě zemí zmizela dětská přenosná obrna. Přesto i dnes umírají ve světě milióny lidí, které by bylo možno zachránit očkováním. Naštěstí právě v České republice mají očkovací programy dlouhou historii, první očkování započalo již v roce 1821 na základě císařského dokumentu, a to očkování proti pravým neštovicím. V roce 1960 jsme se stali jednou z prvních zemí světa, kde došlo k eliminaci dětské přenosné obrny.

Proto jako bakalářská práce bylo zvoleno téma Očkovací kalendář – historie, přítomnost a budoucnost. Práce je rozdělena do několika kapitol, shrnutí týkající se imunity, imunitního systému, typů očkovacích látek a jednotlivých očkování, která jsou zařazena do pravidelného očkování. Jednotlivá onemocnění nejsou řazena podle abecedy, ale podle data, kdy byla zařazena do očkovacího kalendáře. U každé nemoci je stručně popsána charakteristika, klinický obraz, výskyt, historie onemocnění a možnosti očkování. Dále jsou v práci uvedeny odlišnosti od ostatních evropských zemí a ve světě a v závěrečné kapitole obecné části jsou uvedeny poznatky o vývoji nových očkovacích látek.

Speciální část byla zaměřena na orientační dotazníkové šetření, které mělo za cíl zjistit, zda pohlaví, vzdělání, věk nebo přítomnost dětí do 10-ti let v rodině respondenta je rozhodující pro vyšší a lepší informovanost o očkování.